

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 3 Martie.

Daco-românii, acei Daco-români persiflați de atâtea ori în diaristica „exclusiv” „patriotică”, au adăus cu o cunună de lauri resboinici mai mult pentru patria comună a Austro-Ungariei. Caransebeșenii pot fi mândri că de astădată dintre Români Austro-Ungariei lor li s'a venit e arăși a obțin lauri pentru virtutea militară. Dicem e arăși, pentru că nu este întâiași dată că acești fii ai Bănățului s'au distins prin curagiu și tenacitate pe câmpul de onoare. Dicem de astădată, căci care regiment român din armata austro ungurească, ori în ce condițiuni ar fi fost regimentul, nu a avut ocaziune să esceleze pe câmpul onorific al luptelor sângeroase?

Dacă Românului nu i ar fi ramas alte virtuți dela străbunii săi, temuți odinioară de toată lumea cunoscută, aceasta unică i a ramas, că se scie jertfi pentru patrie chiar și când aceasta nu ține socoteală adevărată de jertfele lui, scie să caute cu îndrăzneală în ochii morții, înfățișeze moartea cât de înfrorătoare. Ori prin câte străformări au trecut diversele regimente recrutate dintre Români, ei au ramas unii și aceiași. Comandanții din vechime și din timpurile noastre au recunoscut, fără deosebire, virtutea resboinică a Românului.

În câmpiile Italiei, Austriei, Germaniei și Franciei în față cu *Bunăparte* cel bătrân; în câmpiile Italiei cu *Bunăparte* cel tânăr și cu Victor Emanuel; în resboiul civil din Ungaria; cu un cuvânt, ori unde au cerut lipsa și necasul, Românii în regimente de linie, în regimente de graniță și chiar ca gloate au fost unii și aceiași. Armele lor au fost totdeauna purtate de brațe cari n'au suferit nici chiar în desastre și înfrângeri pata rușinei. Bărsanul, Olteanul, Hațeganul, Hunidoreanul, Moțul, Lăpușanul, Borgouanul, Someșanul, Câmpăneanul, Bănățanul, Crișanul, Bihoreanul și Maramureșanul etc. toți sunt buni luptători și credincioși simțemintului lor de credință, când e vorba de împărat, de tron și de patrie.

nul și Maramureșanul etc. toți sunt buni luptători și credincioși simțemintului lor de credință, când e vorba de împărat, de tron și de patrie.

„*Suirea* (pe munții stancoși) s'a început dimineața în 8 Martie — dice corespondentul unei foi vieneze —; am vădut regimentul de infanterie 43 (Aleman), suindu-se de la Morinie cu o precisiune, ca și când ar fi un exercițiu pe locul de paradă, cu toate că munții înclină aproape perpendiculari spre mare.”

Aceasta este introducerea, și fiind că și în cazul present s'a adevărit dicerea: „diua bună se cunoasce de dimineața” sfârșitul întreprinderii uriașe de a căuta și învinge pe inamic prin și preste munți neumblați, l'am vădut în cel mai frumos atestat, dat de colonelul Kraft soldaților, fiilor Caransebeșeni; pentru că nu e puțin lucru când un comandant dice despre dēnșii că sunt *model* de soldați și sunt *grandioși* în învingerea greutăților.

Eată dar cine sunt *Daco-românii* cei cualificați de atâtea ori, pe nedrept, și în modul cel mai nerușinat de periculoși întregității statului. Eată cum scie ei să respălătească calumniile cari se aruncă de atâtea ori cu prisos asuprăle.

Când scriem noi și surile aceste, smulgând o pagină din analele cele frumoase ale virtuții militare române, ar crede cineva că este numai amorul propriu de a ne lăuda noi Românii pre noi înșine. Cât pentru laudă ea nu purcede dela noi. Sunt numai vre o câte-va zile când cel mai mare beliduce actual austro-unguresc, unul dintre cei mai ilustri membrii ai casei domnitoare, într'un ordin de zi, au revărsat laude asupra regimentului de infanterie Nr. 50, odinioară al II regiment român de graniță din Nausăuden și Borgouani, eară acum din Moții munților apusani ai *Iancului*. Nu noi am lăudat mai întâiu pe „leii” dela Solferino și Custoza. Și acum n'am făcut alta decât am pus înaintea cetitorilor ce dice corespondentul

imparțial al unei foi vieneze și colonelul Kraft, care de sigur nu poate fi în prepus că este un daco-românist. Că putem, ba suntem în drept, a ne mândri cu faptele fiilor, poporului nostru, oameni nepreocupați nu ne pot lua în nume de rău, de oare ce prin aceasta nu facem alta decât că manifestăm o bucurie justificată prin faptele și virtutea fiilor poporului nostru, recunoscută de oamenii cei mai imparțiali, care sunt fructul adevărat al dispozițiunei firești a poporului român.

În cele din urmă noi uu vrem prin și surile aceste nici să ne lăudăm nici să măgulim amorul nostru propriu.

Constatând adevăruri neresturnabile și constatate mai nainte denoide oameni cari nu pot avē nimica comun cu amorul nostru propriu, ținem că ar fi la locul său să derivăm din acele învățături folositoare în special pentru noi și pentru cauza comună a patriei cărei aparținem.

Departe de noi de a ne amesteca în aprețierea diplomatică s'au militară a luptelor din Crivoscia și Erțegovina, departe de noi de a aprecia dacă bravura care nea dat privilegiu la scrierea acestui articol aduce și foloase practice pentru monarchie: ne îndreptăm privirea asupra unui fenomen care ni se pare de tot enigmatic. Fenomenul acesta e, că poporul român care dă brațele cele mai viguroase și inimile cele mai pline de credință pentru cauza comună a monarchiei, este totodată poporul cel mai nebăgat în seamă, bă adese ori calumniat ca ostil aceleiași monarchii, pentru care a vârsat relativ cel mai mult sânge.

Cum să ne explicăm acest fenomen care în sine se prezentează ca o contradicțiune?

A fost decând e lumea, și va fi și de aci încolo, că laurii câștigați pe câmpul de luptă remân fără efect pentru poporul din care au eșit luptătorii, dacă acestia n'au avut a casă diplomați îndemânatici, cari se scie

exploata la timp victoriile purtătorilor de arme.

Polonii sunt un popor viteaz recunoscut. Cu toată vitejia lor ei sunt un popor dismembrat și numai în monarchia noastră au ajuns, prin împrejurări neatârătoare de ei, la oare care însemnătate. Neunirea, intrigile interne au zădărnicit vitejia lor.

Fiii poporului nostru încă fac minuni de vitejie pe câmpul de luptă, ori unde li se deschide acest câmp.

În timpurile cele de tot vitrege, la cari de bună seamă vom fi contribuit și noi, e lucru firesc că sângele se împrăscia pentru noi în deșert ori și pe care câmp de luptă. Eram condamnați atunci numai la o soarte mai modernă de gladiatori. Acum însă de când soarta ni s'a îndreptat cel puțin într-atâta, în cât avem și oameni cu carte mai multă în mijlocul nostru, scim noi folosi mai bine sacrificiile noastre?

Când stăm și medităm serios și sincer, răspunsul la aceasta întrebare ne bagă fiori în trup, mai îngrozitoare decât și icoana cea mai îngrozitoare a resboiului celui mai înfricoșat.

Câte slăbiciuni, câte uneltiri, câte pasiuni și alte de felul acestora nu bătucesc pământul cel stropit cu sânge încât după toate jertfele poporului nostru abia resare ici și colo câte o tufă șubredă și neroditoare.

Este adevărat că la această înfățișare posomorită contribue mult și influența străină. Inse oare nu e datoria fie căru Român cu carte, care ar trebui să reprezente „diplomația” neamului nostru, ca cu aceeași tărie și virtute, cu care combate soldatul, fiul poporului, pe inamicul ce i se pune în cale, să combată slăbiciunile și toate celelalte cum le mai chiamă?

Liberi de slăbiciuni, de pasiuni de clicării, ochii inteligenții, și prin aceasta ai poporului român, limpezi află de sigur momentele când și cum se întrevină pentru interesele generale și speciale ale poporului.

FOIȚA.

O foaie pedagogică nu avem!

Așa e, — nu avem nici una, astăzi — când în toată lumea civilisată așa ceva nu poate lipsi din mâna nici unui educătoriu.

Vre o trei mii de scoale românesce cu un număr și mai mare de învățatori fără nici o foaie pedagogică de specialitate în limba română.

Aceasta tristă stare pentru învățătorii noștri e deamă de compătimit, mai ales acum când vedem că foile pedagogice dispar una după alta. Scim cu toții cauza acestor întâmplări, și nu ne rămâne alta de făcut, decât a cugeta mai serios la înființarea unui organ pedagogic de publicitate, care să nu lipsească din mâna nici unui învățătoriu român; căci numai așa vor pute fi învățătorii noștri în curent cu

reformele cele mai nouă, cari se introduc în educațiunea și instrucțiunea tinerimei neîntrerupt.

Mijlocul cel mai dintăiu, prin care un învățătoriu își poate înmulți cunoscințele sale pedagogice, este o foaie pedagogică de specialitate. O foaie pedagogică este chieamă a arēta progresul făcut în educațiune și instrucțiune, punând în ochii învățătorilor principiile cele mai nouă pedagogice și nēzuind a da educațiunei și instrucțiunei populare direcțiunea cea mai bună. Caracterul educătoriu al fiecăre scoale depinde în partea cea mai mare dela învățătoriu, carele încă trebuie să primească instrucțiunile necesare dela organele pedagogice conducătoare, dacă voesce a fi în unitate cu acei cari urmează principiile de educațiune adoptate în timpul de față. Un jurnal pedagogic este chemat în locul prim a face învățătorilor raporturi și instrucțiuni despre toate mișcările de educațiune, ca acestia să se scie cu siguranță ce poziție se ocupe față cu introducerea unei noue reforme scolare. Ori ce întrebare pedagogică

are loc de discutiune mai întâiu în foi pedagogice. Afară de aceste multe alte datorințe mai au foile pedagogice.

Foi de aceasta specialitate ne lipsesc nouă Românilor de dincoace. De și se discută multe cauze scolare în alte foi române, totuși aceasta procedură nu e suficientă pentru întreg corpul învățătoresc român; ci dorința tuturor învățătorilor este a posede o foaie pedagogică de specialitate, din care se scie toți cele de sciut.

Aparența unei foi pedagogice române ar trebui să se realizeze cât mai curēnd. Mē tem însă că și alta nouă foaie pedagogică va ajunge pe urma celor de până aci; deci avem lipsă ca se fim cu mult mai circumspecți la înființarea unei foi pedagogice.

O noauă foaie pedagogică română, dacă vrea să și asigure existența, considerēnd bine situațiunea scoalelor și învățătorilor români, ar avē să observeze următoarele:

a) Fiindcă o parte mare a învățătorilor nu prea prenumără foi poli-

tice, beletristice etc; așa au lipsă de o foaie pedagogică, care se apară în toată săptămāna conținēnd nu numai articuli pedagogici-didactice, ci și întâmplările săptămānei pe scurt și la înțeles.

b) Foaia va urmări pe terenul scolar o politică națională, departe fiind de ori ce amestec, care ar pute vătēma interesul confesiunilor.

c) De oarece mulți învățatori nu se abonează mai mulți decât la aceasta foaie, atunci foaia va deschide o rubrică, în care se vor publica și articuli scientifici-literari de interes cultural.

d) Tot în acest organ se vor pune la critică toate cărțile didactice de nou apărute, pentru ca învățătorii să cunoască partea bună sau rea a acestora și se scie cari au meritul de a se folosi.

e) Mai în fiecare număr se va publica o revistă despre jurnalele pedagogice din patrie și străinătate.

Spațiul unui articol nu ne permite a ne întinde mai departe asupra acestei părți a temei noastre de astăzi. Atingem și partea aceasta numai pentru a da material de cugetat a celor chemați, ca să se intereseze cu mai multă inimă și tărie de afaceri, destinate a opri odată risipa de capitalul cel mai scump fără de a aduce folosul firesc.

Când ar vedea compatrioții noștri, că liberi de ori ce slăbiciune urmăm cu energie interesele noastre, folosind cu scumpătate toate momentele cari suntem în drept a le folosi, ar respecta mai mult sacrificiile noastre și nu ne ar mai striga, infundați de ris, mai în aceleși momente, când fii noștri sângerează și pentru densii, că suntem inimici ai statului și ai ordinei.

Caransebeșenii pot fi liniștiți în conștiința lor că ei în același timp se luptă și pe terenul intelectual, când primesc știrea despre gloria fiilor lor.

De ar afla atitudinea lor imitatori statornici în toate părțile locuite de Români, nu este îndoială, că laurii fiilor lor vor înverdi spre a umbri pe toți de o potrivă, pe consăngenii și neconsăngenii lor.

Revista politică.

Sibiu, în 3 Martie

Dela casa deputaților *Ungariei* nu avem de înregistrat ceva mai important decât că s'a votat darea pe petroleu.

În 13 l. c. după amiaza spune o telegramă dela *Budapesta* că sub presiunea imperatului s'a ținut un consiliu de ministrii în care s'a decis întrunirea delegațiunilor după pasci. Suma care are a se cere dela delegațiunii încă nu e statorită.

Crivoscia încă nu e cu totul supusă, după cum arată telegramele din urmă, și în *Erțegovina* durează încă reșcoala, și cu toate acestea sunt semne că ne aflăm la alt stadiu nou al lucrurilor. *Muntenegru*, se anunță dela *Cattaro*, s'a hotărât se mobilizeze. Pretextul mobilizării este mulțimea de fugari din Crivoscia și *Erțegovina* ce se grădădesc pe teritoriul munteșean. Unele țări se tem de o cestiune a fugarilor din care s'ar putea naște un conflict și afacerea bosniacă-erțegovină ar putea intra într'un stadiu internațional.

Ristici, ministrul-președinte sârbesc de mai înainte, s'a exprimat în fața unui raportor la „*Budapesti Hirlap*” că nu vaerta nici odată *Austro-Ungariei* că a împedat aneșarea Bosniei și *Erțegovinei* la Serbia.

Scobeleff este internat în Vilna după „*Kr. Ztg*” din Berlin. „*D Ztg*”

din Viena însă reflectează că nu este nici un semn, care să constate scirea aceasta sau că Rusia ar fi hotărâtă, cel puțin, *pro forma* a da satisfacțiune vecinilor săi vătămăți: „*Internatul*” de altă parte se află într'o dispozițiune foarte bună. El speră să se vadă cât mai curând cu amicii săi pe câmpul de bătaie!

Situațiunea internă a Rusiei.

Din Petersburg i se comunică ziarului „*Köln. Ztg.*” unele lucruri cari ne arată situațiunea internă a marelui imperiu slav într'o lumină foarte posomorită.

Eată cum se exprimă corespondentul:

Țarul, care voia să țină frânele strâns în mână, șede în Gacina, închis între ziduri și palisade, soldați și sergenți. Primul și marele avent pentru a organiza de nou statul suveran al Rușilor s'a debeat, s'au pus toate în mișcare, pentru a face lucruri mari și nu s'au făcut nimic, oamenii earăși se află în recidivă. O completă apatie cătră lucrurile statului domnesce în Gacina, unde se află împăratul rusec. Țarul își apără viața, taie lemne, face exerciții gimnastice cu Woronzoff, prinde noaptea pesci și nu se interesează mai de loc de alte lucruri. Vorba e numai că cine are destulă influență pentru a ajunge la putere. Ignatiev nu e simpatic țarului pentru caracterul său și acesta ar vrea bucuros să se scape de densul, dar n'are pe cine să pună în locul lui. Pobiedonozew, Woronzoff, nu sunt oameni pentru a guverna, ci numai prieteni buni. Acsacoff, Katkoff însă, spriginiți fiind de Pobiedonozew, de princesa Obolenski și de alții s'au așezat bine în grația țarului și susțin pe Ignatiev, cu toate că o numeroasă partidă din Petersburg lucra în săptămânile din urmă cu toate puterile pentru a resturna pe Ignatiev. Aceasta partidă din Petersburg se compune mai cu samă din vechii contrari ai slavistilor din Moscva și „Germanii” din Petersburg se află adică earăși față în față cu Slavistii din Moscva. Dar Acsakoff i-au întrecut foarte pe contrari, stăruința lui de căpetenie e a promova conștiința națională în popor și mijlocul pentru acest scop e agitarea contra tuturor străinilor, între cari socotesc și pe nihilisti. Marea reformă internă vreau să o pregătească prin consolidarea conștiinței străvechi slavo-țarice a Rusiei. Deci se fac agitațiuni contra Austriei, care togma ia la goană pe Slavii de sud contra Germaniei, care prin sute de mii de fii ai săi restringe vieața veche rusească, ce se resfăță în comerț și industrie, în ministerii

și la curte. Scobeleff e un partisan de tot nepolitic, dar pățimăș al acestor Slavi. Acsacoff, Ignatiev, Scobeleff reprezintă o putere foarte respectabilă și se folosesc de aceasta, pentru a descepta poporul rusec chiar și cu pericolul unui resboiu nenorocit ca să realizeze visat al unui imperiu slav liber, adecă scutit de ori ce inriurintă străină, autohton, neuropeic dar decident în Europa. Dinșii numai întreabă după urmările trecătoare ce le au asemenea întreprinderi. Tot una le este, oriau ori nu au, ori înving sau vor fi învinși, ori și vor ruina finanțele și economia ori ba, ori vor pierde provinciile dela fruntariale țerei ori ba. Scopul lor e, a se smulge dintre oamenii europeni și a se scăpa de noțiunile europene, chiar și dacă ar perit toată cultura europeană a Rusiei. Această coalițiune stă la spatele generalului Scobeleff, deci discursurile acestui general își au însemnătatea lor și e puțină mângâiere pentru Europa dacă ea crede, că cuvintele generalului nu exprimă opiniunea guvernului rusec. Căci pentru a spune pe scurt: noi astăzi nu avem un guvern, ci două guverne ruseci. Di Giers poate se afirma în organele sale, că ne putem încrede în simțimentele pacifice și amicabile exprimate în manifestul țarului din Aprilie 1881 și la întrevedere dela Dantzig: în inima sa însă el va suspina pentru nestatornicia lucrurilor și pentru puțină putere, ce i-a mai ramas. Giers înseamnă astăzi ceva mai puțin decât contele Ignatiev și poate mai puțin decât generalul Scobeleff. Discursurile lui Scobeleff sunt îndreptate atât contra d-lui Giers și a cancelariei sale, contra politicei externe a Rusiei, cât și contra Germaniei. Giers trebuie să se apere și contra lui Scobeleff și nu poate garanta că politica Rusiei va urma fie și numai o săptămână cursul ce-l dorește el. Cele două guverne se combat: ce dăce s'au ce face guvernul oficial, se contestează s'au se influențează de guvernul oficios. Și guvernul oficios e mai tare fiind că are mai multă influență în Gacina. Dacă nu va succeda a smulge pe țarul din letargie, generalul Scobeleff poate că va triumfa. Fără îndoială țeara merge spre anarhie, aceasta începe a se observa deja în provincii prin descompunerea întregii organizațiuni de stat. Se recer puteri uriașe pentru a întâmpina aceasta distragere. Avem un țar cu caracter bun dar fără de asemenea puteri. O de ar vedea odată cei din Germania, că dela resărit se apropie o crasă cumplită! De ar părăsi vechia frasă, că un asemenea imperiu mare numai cu greu se clătină din temelii! El se clătină deja!

O revistă de diare.

„*Volnoje Slovo*”, diar liberal rus care apare odată pe săptămână în Geneva, a început o campanie foarte aspră și violentă contra sforțărilor dlor Katkoff, Aksakoff și consorții, se încearcă în zadar să readucă la vechiul moscovitism poporațiunea rusească care a început să fie deamă de libertate. Politica comitelui Ignatieff întesce la înrădăcinarea despotismului oriental în Rusia, dar acesta nu este, după cum dăce „*Volnoje Slovo*” nici creștinesc, nici național rusec. Ori ce progres în Rusia este pretins prin stabilirea egalității, a autonomiei comunelor, departamentelor și provinciilor și a unei adunări generale de delegați din toate părțile imperiului. Diarele slavofile oficioase și semi-oficioase se încearcă a înfrântă spiritele pentru Bosnia și *Erțegovina*, numai și numai spre a le distrage dela cestiunile interne. Dar popoarele din peninsula balcanică, dăce citatul diar liberal, n'au nici o încredere în guvernul rus, care, atât întru cât și în afară urmează aceeași politică de năpăstuire, care a dat Bosnia pe mâna austriacilor, ear Bulgariilor le-a acordat întâiu o constituțiune spre a ajuta apoi pe principele de Battemberg ca să le-o ea înapoi. Până când Rusia nu se va dovedi liberală întru, poporațiunea nu i va sprigini politica ei din afară, de vreme ce scie că ea nu reprezintă nici întru nici în afară interesele țării.

Nici odată n'a judecat un diar rus mai bine politica rusească. Purtarea guvernului din Petersburg a fost în toți timpii foarte interesată față cu popoarele cele mici, și de aceea acum Statele din peninsula balcanică numai au nici o încredere în el.

— În presa germană și rusă urmează mereu discuțiunea asupra posibilității și probabilității unui resboiu între Rusia și Germania. Diarul „*Moskowskija Wjedomosti*” încheie cu următoarele cuvinte un articol asupra acestui subiect:

„Nu avem trebuință a dori resboiul, dar nu se poate esclude pentru mai curând sau mai târziu o asemenea eventualitate. Nici mărturisirea unei asemenea posibilități, nici pregătirea cu încetul pentru un asemenea cas conduc de sine și la resboiu. Cu totul altfel însă se stabilesc relațiile când o parte impută celeilalte când aceasta vorbește despre ceea ce face aceea parte: când în fine voescă a tăgădui celeilalte dreptul de a dăce și de a face ca și densa și urmăresce cu gelosie mișcarea fie căruia soldat, observă ori ce piatră ce se așază pentru întărirea cetăților vecinului și vede în această oare care provocare.

„*Deutsche Heereszeitung*”, care apare în Berlin, se ocupă de aceeași cestiune. Mai întâiu arată într'un lung articol marile foloase ce atitudinea militară a Prusiei a adus în acest secol Rusiei, și apoi adauge:

Dar nici semnele cele mai diferite, nici încordarea plină de pericole din 1879, nici nihilismul și momentele desbinării Statului, nici crima din 1881 nu putea să distrugă cu totul dragostea cu care o parte din oficerii noștri, cu o îndărătnicie adăverat germană, țineau la amicia rusească, dovedind această dragoste prin vorbe și scrieri, prin interesul ce arătau armatei ruseci. Discursurile generalului Scobeleff au nimicit-o cu totul.

Se poate dăce că și discursurile generalului Scobeleff au înăsprit relațiile dintre Germania și Rusia, dar nu este mai puțin adevărat că principele de Bismarck a dat cea dintâiu lovitură amicieii seculare din aceste două State, prin sfărâmarea tratatului dela San Stefano.

— „*Times*” primesce din Constantinopole o știre, cu data de 28

f) Statute, circulare, discursuri și corespondențe de interes particular nu se vor publica în cuprinsul lor întreg, ci numai în estras de câte-va șire.

g) În rubrica varietăți se vor publica tot felul de noutăți de interes social-cultural.

h) Prenunerațiunea se se poată face pe lună, triluniu, jumătate de an și pe anul întreg. Aceasta împărțea de abonament e de dorit mai cu seamă pentru ca și cei mai săraci încă să se aboneze la foaie; apoi e știut că acestia mai bucuroși solvesc în mai multe rate un abonament mai mare, decât o dată sau de două ori un abonament mai mic.

i) Numerii se apară regulat, așa încât nici o întârziere de o di să nu se întâmple. E știut că o întârziere cât de mică face asupra abonentilor o rea impresiune și de aci se nasc urmări regretabile.

k) Căpeteniile școlare vor îngriji ca foaia să fie prenumărată de fiescare învățătoriu; ear aceia cari vor fi prenumărat, vor fi siliți pe cale oficioasă a și face aceasta datorință.

Aceste ar fi punctele principale, după cari ar trebui să se redacteze o foaie pedagogică română, care la noi ar corespunde mai mult cu spiritul timpului prezent. Când bunăstarea școlaelor și a învățătorilor va fi mai favorabilă, atunci se vor putea înființa și alte foi pedagogice periodice de cuprins mult mai serios.

Destul că lipsa unei foi pedagogice române o simt toți învățătorii, și pentru înființarea aceleia ar fi de dorit, ca cei chemați să facă pașii necesari cât mai curând, căci amănarea acestei întreprinderi ar da motiv atât Neromânilor cât și unor Români, a crede că interesul național al activității noastre școlare e în decădintă.

Bucuria tuturor va fi mare când aceasta cestiune va fi obiect de dis-

cusiune și din alte părți, ca cu atât mai curând și mai bine să se ajungă scopul.

Sa auzim de bine!*)

P. Stoica.

*) Nu putem ave nimic de diș contra dorinței exprimate în articolul de mai sus. Unica observare însă se ne fie permisă. Observarea că pentru susținerea unei foi pedagogice se cere să fie și cine se scrie intrînsa. Diarele de care dispune publicul român, pe cât scim, nu refuză publicarea de articuli științifici, prin urmare și din specialitatea pedagogiei. Dar acele diare pot constata că un prea le imbuldesc scrierile speciale științifice, cu toate că coloanele lor stau deschise și pentru felul acesta de scriere. În fine cât privește partea bănească, diarele noastre nu sunt așa de scumpe încât o foaie specială pedagogică să poată apăre pe lângă un preț care se se deosebească tare de prețul foilor existente și se ofere cetitorilor ei o ușurătate mare în privința aceasta. Practici se fim și ne vom ajunge scopul și fără formalități multe. Red.

Februarie, în care se dice că prin cercurile oficiale se aşteaptă organizarea unei rescoale în Macedonia şi că de aceea se fac pregătiri pentru sporirea forţelor turcesci în această provincie. Unul sau doi din agitatori se află în acest moment în Constantinopole şi declară numai că s'a format deja un guvern provisoriu, dar şi că ei sunt membrii ai aceluia guvern. Totuşi raporturile lor asupra mişcării trădează că ea nu poate să aibă un caracter tocmai serios, de vreme ce emisarii vorbesc despre crearea unei Macedonii independente sau cel puţin autonomă, o idee care este ridicolă, fiindcă Macedonia, printre populaţiunea ei, nu numără mai puţin ca cinci naţionalităţi — Turci, Bulgari, Albanesi, Greci şi Kutzovlahi — dintre care fie care urmăresce o ţintă politică, care nu se împacă de loc cu aceea a celorlalte. Vrajmăşia dintre Greci şi Bulgari este prea mare în Macedonia, pentruca vre o mişcare revoluţionară în aceea provincie săia necesarmente mai dinainte caracterul unei mişcări panslaviste sau panelenice.

— Diarele panslaviste nu înceţază d'a se ocupa de discursurile pronunţate de generalul Scobeleff. Astfel „Nowoje Vremja” scrie următoarele:

Ar face bine Austria să pună un termin pentru ocupaţiune, căci şi ocupaţiunea Rusiei a fost tot temporală. Noi nu suntem lacheii nici ai Germaniei, nici ai Europei şi preferim a ne perde cu toţi de cât a deveni lacheii sau sclavii Germanilor.

„Petersburgija Wjedomosti” găseşte de cuviinţă a scrie următoarele în aceeaşi privinţă:

„Cu ce răbdare trebuie să ne înarmăm, ce curagiu trebuie să avem spre a ne măsura cu bubele vieţii noastre sociale, cu încercaţii nostri binefăcători şi epitropi — Germanii . . . Nu putem dar de cât să aderăm la cele duse de generalul Skobeleff, că nu putem scăpa de ei de cât prin forţa conştiinţei naţionale şi cu sabia în mână. Interesele noastre politice, economice şi sociale sunt cu totul cuprinse de ţesătura germană de păianjen. Sferturi întregi de secol făcură Germanii negoţ ca la ei a casă, ei semănă sus civilizaţiunea germană şi jos nihilismul.

În fine „Moskowski Telegraph” dice că discursul generalului Scobeleff nu cuprinde nimic extraordinar, nimic blamabil. El a exprimat numai aceea ce simte şi ceea ce nu spun încă milioane.

— Unde se va opri această campanie, vom vedea în curând. „Tel.”

Serbia Regat.

Eată discursul preşedintelui Scurp-cinei în şedinţa dela 22 Februarie 1882:

„Cetăţeni, deputaţi! Insufletit de sentimentele unei datorii înalte, vă adresez o cuvântare, ce poate deştepta în Serbia numai bucurie şi aprobare. Convins de patriotismul dv., nu me îndoiesc de loc, că toţi vom fi insufleţiţi de acelaşi sentiment, când e vorba ca reprezentatiunea naţională să facă un pas de o însemnată istorică şi să îndeplinească un act spre mărirea şi înălţarea gloriei şi onoarei patriei. Atâtia secolii poporul nostru a luptat pentru ideea fundării unui stat independent cu terenul cel nefavorabil, acolo, unde se întâlneşte Orientul cu Occidentul, încordânduşi toate puterile! După o cădere glorioasă, după încercări eroice dar zadarnice, această idee s'a manifestat din nou, când eroul dela Takova, întemeietorul libertăţii serbe, Miloş Obrenovici I. a destăşurat stindardul pe ruinele Ziceei regale (mănăstirea de încoronare a regilor serbi) recucerite cu preţiosul sânge al

filor patriei, când deasupra mormântului lui Nemanea şi deasupra oaselor primului rege uns în Studeniţa (mănăstirea de înmormântare) baladele naţionale cântau numele domnitorului sârb al Serbiei independente. Dela pacea din Adrianopol, unde Serbia fu recunoscută de un principat semi-independent, ea s'a silit necontenit, păstrânduşi, şi cultivânduşi, virtuţile războinice înăscute, se şi câştigă simpatiile Europei civilisate, Serbia şi-a arătat indelul iubirea pentru cultură, progres şi ordine; ea doreşte se devie un demn membru al marelui familii europene. Are dorinţă să îşi recâştigă bunul poporului sârb pierdut în nenorocire şi să îşi manifeste dovada pe faţă despre aptitudinea sa pentru o viaţă de stat.

În toate ramurile vieţii de stat, în cult, instrucţie, justiţie, politică, pe teren ştiinţific militar şi economic, Serbia a arătat un viguros avânt, un progres incontestabil. Afară de tratatul intenţional, prin care s'a recunoscut independenţa şi autonomia Serbiei, convenţiunile încheiate direct de Serbia cu alte puteri, au înlăturat rămăşiţele capitulaţiunilor streine, martori vorbitori ai vasalităţii noastre de odinioară, ai servitutei noastre. Dacă deci în principatul dădea semiindependent deja acum 50 de ani s'a ivit ideea fundării unui stat sârb, apoi Serbia independentă a prezentului este o reînnoire de fapt a Serbiei independente din trecutul ei vechiu istoric. Desvoltarea patriei, prin domnia patriotică înţeleaptă a casei noastre domnitoare Obrenovici şi urmată cu stăruinţă şi cu o abnegaţiune mărinimoasă a naţiunii devotate dinastiei, ne îndeamnă astăzi iresistibil, să-i dăm o expresiune vizibilă, conformă cu succesele de până acum ale istoriei noi şi demne de gloria celei vechi. Serbia independentă a secolilor trecuţi nu s'a numit principat, ci regat.

Datoria ta este, adunare naţională corpul legiuitor al principatului independent, să ridici vocea, spre a concilia astfel vorba cu fapta, după cum cere pornirea impacientă a tuturor inimelor patriotice, după cum reclamă moştenirea străbunilor noştri, după cum prescrie strict nemuritoră tradiţie naţională, impunându-ne ca o datorie. Datoria ta, adunare naţională, este să ridici vocea, ca în nou născutul principat al Serbiei să se reînnoiască regatul, demnitatea regală. Convins, că toţi o veţi primi unanim, cu un entuziasm demn de Serbia, fac propunerea: „Ca adunarea naţională să adreseze prinţului rugăciunea, să binevoiască, după dorinţa poporului, să accepte demnitatea de rege, proclamând Serbia de regat.

Astăzi când ne aflăm deja în punctul unde în mijlocul entuziasmului naţiunii succesorul lui Obrenovici de Takova reedifică tronul regal al lui Nemanea, noi exclamăm unanim: Trăiască Maj. Sa primul rege al Serbiei noi, Milan I. M. Obrenovici! Trăiască Maj. Sa regina sârbă Natalia!

Trăiască Alteţa Sa regală principele de coroană Alexandru!”

Proclamaţia regală sună:

Iubitul meu popor! În urma deciziunii unanime a reprezentanţilor tăi, în urma deciziei, ce este expresiunea voinţei tale, a sufletului, a gândurilor, a dorinţelor tale, am fost astăzi proclamat de rege. Cu ziua de azi primesc coroana ereditară regală, pe care m'ai oferito prin reprezentanţii tăi, având firma voinţă, semi sacrific toată viaţa ţie, fericirii şi viitorului tău, având voinţa firmă, ca să te conduc pururea pe calea onoarei şi a dreptăţii, pe calea pe care tu cu înţelepciunea şi patriotismul teu, vei asigura şi întemeia libertatea şi independenţa ta, pe calea pe care vei sta în faţa Europei pururea ca un factor al progresului, al ordinei şi păcii, câştigânduţi

un nou exemplu de glorie. — Prin acest act cursul politicii este îndestul înconronat, politica creată într-o jumătate de secol în jurul steagului de Takova al lui Obrenovici prin sacrificiile străbunilor tăi şi prin ale tale însuşi, politica ce a condus scumpa noastră patrie la liberare aceea, ce s'a creat cu multă greutate, ce a desceptat în Europa cea mai mare simpatie şi ajutor puternic pentru patria noastră, prin care suntem obligaţi la o recunoştinţă eternă, ce s'a creat prin silinţele tuturor generaţiilor Serbiei, aceasta şi-a primit astăzi prin Adunarea naţională, expresiunea atât de mult dorită şi care nea fost dictată de trecutul nostru, de trecutul care e în conformitate cu prezentul nostru şi care totdeauna va fi o garanţie şi inviolabilă pentru viitorul nostru.

Iubitul meu popor! Încheind azi perioada principatului, se ne aducem aminte mai întâiu de nemuritorul liberator şi erou de Takova, de prinţul Miloş Obrenovici I. se ne înclinăm în faţa cununei de martir a cavalerescului şi neuitatului prinţ Mihail Obrenovici III. Să dorim pace eternă tuturor sufletelor, cari au contribuit, ca regatul Serbiei, răsturnat mai mult prin desbinarea propriei, de cât prin puterea streină, să reînvieze şi se între în rândul regatelor Europei prin rezoluţiunea Scurp-cinei. Cu începerea perioadei noi în istoria Serbiei, noi reînnoim ţie iubitul nostru popor, nobilele noastre sentimente pentru tine. Pentru abnegaţiunea şi iubirea ta de patrie, cari ne-au făcut drumul spre poziţia noastră de astăzi. Doresc ca patriotismul să se mărească în fiecare cu ziua de azi şi să gasească ecou în sufletul seu. Doreosc, ca osteneala fie-cărui, care contribuie pe căi diverse la binele şi progresele ţării, să fie reînărită şi încoronată cu nou succese. Numele cel nou se se consacre cu o desvoltare şi mai viguroasă a virtuţilor civice, a iubirii către legislaţiune, a progresului, libertăţii şi ordinei. — În ele şi numai în ele tânărul regat va afla apărarea, ce l va duce la un viitor mare. Acea forţă entusiastă ce a păstrat cinci-sute de ani aproape tradiţiunea despre demnitatea regală sârbă, acea forţă a vorbit azi prin organul adunării naţionale, astăzi resună strigătele de veselie dela Timok până la Drina, dela Belgrad până la Vrenea. Şi în această bucurie te salută, iubitul meu popor primul tău rege al Serbiei celei noi.

Cel a tot puternic, a cărui prevedinţă a apărut şi protejat până acum scumpa Noastră Serbie, să priveasca cu înaltul său ochiu asupra conştiinţei noastre celei noi, binecuvântând-o cu a tot puternica sa dreaptă.

Belgrad, 22 Februarie 1885.

Regele Serbiei Milan I.

Varietăţi.

* (Postal). Postul de magistrul postal în Galgeu (Galgó) comitatul Dobăca e de ocupat. Condiţiunile sunt: încheierea contractului şi depunerea unei cauţiuni de 100 fl. în bani gata. Emolumentele: 200 fl. leafă anuală, 40 fl. pausal de cancelarie şi 1200 fl. pausal de espeditură. Terminul pentru petiţiunile concurenţilor: trei săptămâni.

* (Postal) Dela 16 cur. se va introduce la staţiunea drumului de fer Caţa un oficiu postal, care se va pune în legătură cu trenurile de persoane Nro. 204 resp. 203 ce comunică între Cluj Braşov şi Braşov Cluj, prin poştele mobile Nro. XXXI. — de cercul acestui oficiu postal se ţin comunele Caţa şi Paloş.

Dela ziua de mai sus se primesc şi se estradează la acest oficiu postal epistole şi pachete; cu reţine postale

se primesc pachete interne în valoare până la 200 fl. ear pachete externe până la 200 fl. (Germania, Luxemburg, Helgoland, Elveţia). Se primesc şi solvesc asiguraţiuni postale până la 200 fl. pentru Austro-Ungaria, Germania, Helgoland, Elveţia, Franca, Algeria, Italia, Țerile de jos, Belgii, statele unite ale Americii.

* (Postal) Dela 16 cur. se va introduce în comuna Muşna situată pe teritoriul comitatului Cetăţii de baltă un oficiu postal nou, care va sta în legătură cu posta dintre Mediaş-Făgăraş şi Făgăraş Mediaş, prin curieri postali.

De acest cerc postal se ţin comunele: Muşna, Niemiş, Morisdorf Martfăleu, Mardoş, Alma săsească şi Zalatna.

Se primesc şi se estradează la acest oficiu dela ziua de mai sus epistole şi pachete interne la 75 fl. (pentru Germania, Helgoland, Elveţia). Asignate postale se primesc până la 200 fl. pentru Austro-Ungaria, Germania, Helgoland, Franca, Algeria, Luxemburg, Italia Elveţia, Belgii, Țerile de jos şi statele unite ale Americii de nord.

* (Necrolog.) Dela Verşet ni se comunică următorul anunciu funebru:

„Subscripţii cu inimă înfrântă de durere încunoscîntă, că mult iubitul lor fiu, frate, ginere şi cumnat

Ioan Becineaga.

advocat în Verşet,

după un morb greu au repausat în Domnul în 1/13 Martie a. c. dimineaţa la 7¹/₄ oare în etate de 35 ani.

Remăşiţele pămîntesci ale defunctului se vor aşieza spre eternul repaus în 2/14 Martie la 3 oare după amiază în cimiteriul gr. or. din Verşet.

Verşet 1/13 Martie 1882.

George Becineaga, Iconia Becineaga, părinţi, Alecsandru Becineaga, Petru Becineaga, Maria Becineaga, fraţi, Sofia Pascu soacră, Valeria Pascu cumnată.

Fie-i Țerina ușoară şi memoria eternă!

* (Necrolog) Sofia Popoviciu n. Paladiu în numele ei şi a fiilor sei Nicolau, preot gr. cath. în Folea (Banat) a soţiei acestuia Maria Dionisiu sub-notariu în Almaşu-mare a ficei Elisabeta, şi numeroselor rudeni, anuncia cu inima frântă de dorere, ca mult iubitul ei consoţ, respective tată şi socru Petru Popoviciu preot gr. cath. şi asesor la S. scaun consistoriale al Lugoşului, în Cib în 10 Martie st. n. 1882 au repausat în domnul de un greu morb de aprindere de plumăni în etate de 58 ani.

În repausatul familia şi a pierdut raşimul, biserica un devotat sacerdot, şi naţiunea un credincios fiu.

Fie-i Țerina ușoară şi memoria eternă!

* (Cea mai veche inscripţiune latină.) În luna Aprile anul trecut, s'a descoperit întrun mormânt antic, situat în valea care desparte Quirinalul de Viminal, un vas care poartă o inscripţiune arhaică.

D. Michel Breal s'a însărcinat cu cetirea acestei inscripţiuni şi a prezentat textul şi traducerea la Academia inscripţiunilor, observând că textul este cel mai vechi ce a ramas dela Latini.

Eacă textul așa cum este scris pe vas:

Joveis at deivos goi medmitat nei ted endo eosmii irco sied; ast ted nois io peto ites iai pacari vois. Dzenos med feked en manom einom, Dzenoi ne med malo statod.

Eacă acum traducerea în limba latină clasică:

Jupiter aut quicumque deus qui me recipiat, ne in tuas manus, peccatorum

causa iste veniat. at; tu velis hoc dono, his precibus pacari a nobis. Lzenos me obtulit in bonam partem, Dzeno igitur ne veniam in malam partem!

Este vasul care vorbește și se roagă în numele lui Dzenos:

"O tu, Joie sau ori-care alt Deu căruia voi fi oferit, ca acela (repausatul) să nu cadă în mâinile tale din pricina păcatelor sale, însă lasă-te a fi înduplecat prin acest dar și prin aceste rugăciuni ce ți le adresăm. Dzenos m'a oferit pentru binele său, să nu fiu pentru răul lui!"

Data inscripțiunei trebuie ficsată în timpul lui Appius Claudius, pe la începutul secolului al cincilea înainte de era noastră.

* (Un duel ciudat) s'a petrecut în Oradea mare din cauza unei vătămări de onoare. Secundanții au stabilit și duelanții au primit duelul în modul următoriu: S'au aruncat într'un pahar două gloanțe, cine va scoate glonțul negru, trebuie să poartă două săptămâni cu pâine și apă controlat de secundanții contrariului. Duelantul care a tras glonțul negru, togmă trăiește după dieta dictată. Grea pedeapsă pentru un om deprins cu mâncare bună.

* (Escusat) unui orator dintre roșii extreme i se imputase o „defraudare” vechie, de care își uitaseră mai toți contimpuranii. Adunarea agitându-se foarte tare pentru aceasta calitate morală a oratorului cere explicațiuni. „Cetățenilor,” răspunse cu îngâmfare oratorul, „cetățeanul, care togmă me întrerupse în discursul meu, are dreptate pe deplin! Am fost condamnat odată pentru un asemenea delict la temniță (Mare iritațiune în adunare), dar cetățenilor mei”, continuă oratorul, fără a mai ține samă de contestările ascultătorilor, „un cuvânt va fi de ajuns pentru a mă justifica: Aceasta s'a întâmplat în timpul imperiului!” Efectul a fost: Aplauze frenetice și un entusiasm nemărginit. Oratorul fu purtat prin sală în triumf — în curând va fi și deputat.

* (Omor pentru 8 florini.) Un locuitor din comuna Cic. Sect. Simon întorcându-se acasă dela târgul din S. Martin fu omorât de un tovarăș tot din aceea comună. Ucigașul îl însoțise pe drum, simțind că tovarășul său are bani la sine, năvăli iute asupra lui, îl omoară și-i ia cei 8 fl. cei mai remaseră dela târg.

* Cetim într-o carte perezană: Acela care nu are avere nu are credit. Acela care nu are copii nu are putere. Acela care nu are rude, nu are sprigin; însă acela care nu are nimic din toate aceste trăiește fără grige.

* (Omor.) Din Lugoș se scrie: Doi țereni au asasinat o familie întreagă. Gendarmeria a arestat deja pe criminali.

* (Inaugurarea lucrărilor cheiului Turnu-Măgurele.) Cetim în „Românul” ziua de 22 Februarie a fost o adevărată zi de serbătoare pentru orașul Turnu-Măgurele. Baterea primului par al cheiului ce se construiește în acest port, transportase tot orașul la Dunăre. La 2 oare după amiază începuseră serbările prin oficierea unui serviciu divin de către preoții din oraș. D. ministru al lucrărilor publice, colonel Dabija, care manifestase de a asista la inaugurarea lucrărilor acestui cheu, nu putu se vină și însărcină pe d. prefect Chirițescu ca să-l reprezente. După terminarea oficiului divin, se rostiră mai multe discursuri: unul din partea consiliului comunale, cetit de dl consilier Dr. G. Econom; un altul din partea comitetului permanente al

județului și cel de al treilea din partea inginerului diriginte al lucrărilor d. G. Panait. Reprezentantele guvernului, dl perfect Chirițescu, răspunse la aceste discursuri, arătând că dacă se realizează această lucrare de o importanță vitală pentru portul Turnu-Măgurele meritul revine cetățenilor cari prin încrederea ce i-au arătat neconținut, l'au încurajat ca se stăruie pentru realizarea acelei dorințe. S'au făcut urări pentru Maiestățile Lor Regele și Regina pentru guvern și pentru prefectul districtului. După terminarea discursurilor se servi șampanie și după ridicarea întâiului toast, începu baterea parului în interiorul căruia se depuse actul de fundațiune tipărit pe pergament. Musica orașului cânta în tot cursul serbării. Urările oratorilor răspundeau aclamațiunile asistențelor de al căror sgomot resuna toată valea Dunării. Pe la oarele 3 1/2 serbarea se terminase, însă mulțimea remase încă până spre seară. La ora 7 1/2, o deputațiune a cetățenilor veni la locuința dlui prefect, cu musica în frunte ca să-l felicite. D. prefect le mulțămii, făcând cele mai călduroase urări pentru prosperitatea portului și a orașului.

* Dela începutul lumii continuă lupta între bine și rău și nici până astăzi nu s'a decis cearta. Pentru ce? Cериul fără îndoială, are dreptate în partea sa dar iadul are cei mai mulți advocați.

Loterie.

Mercuri în 8 Martie n. 1882.

Sibiu: 24 30 64 3 90

Bursa de Viena și Pesta

Din 14 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.50	118.30
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	88.25	88.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	108.50	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	132.3	131.75
Obligațiuni ung. de rescumpărare a pământului	96.75	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sortire	96.25	96.—
Obligațiuni urbariale temeșane	96.25	96.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sortire	95.50	95.—
Obligațiuni urbariale transilvane	96.25	96.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare a grămei de vin	96.50	97.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	74.80	74.75
Datorie de stat în argint	75.60	75.75
Renta de aur austriacă	93.25	93.25
Sorți de stat dela 1860	128.75	128.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	818.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	308.50	311.75
Acțiuni de bancă de credit ung.	312.—	312.—
Sorți unguresci cu premii	117.—	117.—
Sorți de regularea Tisei	109.50	109.50
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	—
Argent	—	—
Galbin	5.68	5.61
Na. oleon.	9.54	9.53
100 marce nemțesci	58.85	58.80
London (pe polița de trei luni)	120.70	120.65

Nr. 76.—1882.

[36] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea învățătorescă din Dumbravă (Ligeth), se escrie pentru ocuparea definitivă a acestei stațiuni învățătoresci, concurs cu termin de 30 zile dela 1-a publicare.

Emolumentele:

1. Salariul anual banesc în sumă de 100 fl. v. a. din repartițiune.
2. Două jugere de pământ arător.
3. Cuartir liber. Acesta însă numai după ce se va fini edificarea scoalei, carea e în curgere. Până atunci însuși învățătorul și va procura cuartirul.

Petenții au ași îndrepta cererile, instruite conform statutului organic

la subscrisul în Idicel, poșta ultimă: Reghinul săsesc.

Oficiul protopresbiterial gr. or. tractul Reghinului ca inspector scol. dist.

Idicel, 22 Februarie 1882.

În conțelegere cu resp. comitet parochial.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter:

Nr. 85.

[31] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa III, Hădăren, protopresbiteratul Lupșei, se escrie al treilea concurs cu terminul până în 27 Martie a. c. v.

Emolumentele sânt:

1. Porțiunea canonică de 4 jug. 300⁰ arătoriu și fână;
2. O grădină de cucuruz;
3. Foliosirea cimiteriului;
4. Dela fie care casă câte 10 lire de bucate;
5. Ca relut de cuartir 32 fl. v. a. până se vor găta casele parochiale, și
6. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial din 1880 dela 140 case.

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași subterne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic” și al „Regulamentului” pentru parochii la acest oficiu.

Offenbaia în 20 Faur 1882 v.

Pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. protpresb.

Nr. 928 1882

[33] 2—3

EDICT.

În urma cererei de comasare proprietarului Nagy Miklos din Dej se ficsază ziua de pertractare pe 27 Aprilie

1882 la 9 oare ante am la fața locului în orașul Dejului la cauza orașului spre acel scop, ca în sensul art. 36 din instrucțiunea înaltului ministeriu de justiție să se erueze prin ascultarea partidelor, că există condițiunile de ordinarea comasării generale a hotarului?

La această pertractare se citează toate partidele interesate, cari sânt interesate prin titlul de proprietate, a se înfățișa, cu aceea observare, că un esemplar al cererei se poate vedea aici la tribunal până la ziua de pertractare — și că partidele cari nu se vor înfățișa se vor considera ca învoinduse cu comasarea.

Din sedința tribunalului reg. din Dej ținută în 25 Februarie 1882.

Josif Keul m. p.
presid.

Szoboszlai m. p.
notar

Nr. 258 1882

[35] 2—3

EDICT.

Subscrisul jude esmis de tribunal reg. din Dej aduce la cunoscință că în cauza de comasarea hotarului comunei Sân-Jude (Szent-Egyed) terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit pentru regularea reprezentanții, alegerea ingineriului, pregătirea preliminarului de spese s'a ficsat pe 3 Iunie 1882 la 10 oare an. am în comua Sân-Jude.

Deci provoc pe toți proprietarii funduari a se înfățișa la pertractare cu atât mai sigur cu cât neînțășarea lor nu va împiedeca cursul pertractării, nici va pute servi de „motiv pentru vreun remediu procesual.

In numele tribunalului reg.
Dej 24 Ianuarie 1882.

Ladislau Hosszu m. p.
jude pertractator al tribun. reg.

Nr. 1064 civ. 1882.

[24] 2—3

EDICT.

Prin aceasta aduc la cunoscință că în cauza de comasare generală în comuna Bobohalma terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit: pentru regularea reprezentanții, alegerea ingineriului și pentru pregătirea preliminarului de spese s'a satorit pe ziua de 13 Aprilie la 9 oare an. am. la fața locului.

La care sânt citați toți cei interesați cu acea observare, că neînțășarea lor nu va împiedeca ținerea pertractării.

În numele tribunalului reg. din Elisabetopol în 26 Februarie 1882.

(L. S.)

Nicolau Székely m. p.,
jude pertractatoriu

Bilanțul anual

din 31 Decemvre 1881

al Institutului de credit și de economii „Albina”.

Active:		Passive:	
	fl. cr.		fl. cr.
Cassa în numerariu	48,933.63	Capital social 3,000	
Monetă	15,623.89	acțiuni à fl. 100	
Cambie de bancă	672,450.06	anume: 1,000 acțiuni	100,000
Cambie și obligațiuni dela reuniuni de credit	26,858.35	2,000 acțiuni ca fond de garanțiă al scri-surilor fonciare	200,000 300,000.—
Împrumuturi pe hipotece	446,191.33	Fondul de rezervă al acționarilor	27,304.26
Credite fice	46,905.53	Depuneri pentru fructificare	1,010,754.21
Avansuri pe efecte publice	7,546.—	Serisuri fonciari în circulațiune	400,700
Realități	55,249.43	Serisuri fonciari esite la sorți	9,400 410,100.—
după amortisare de	1,000.—	Fondul de garanțiă al reuniunilor	18,700.74
Realități vândute	9,730.96	Fondul de rezervă al reuniunilor	144.26
Efecte publice după specificațiune	199,472.45	Fondul de garanțiă al împrumuturilor hipotecari	689.68
Efectele fondului de garanțiă ale scri-surilor fonciare după specificațiune	208,303.30	Fondul de pensiuni al funcționarilor	2,626.17
Efectele fondului de pensiuni al funcționarilor institutului	2,069.—	Dividende neridicate	1,979.—
Mobilier	2,228.74	Interese anticipate pro 1882	14,798.73
după amortisare de	222.87	Diverse conduri creditoare	1,237.76
Diverse conturi debitoare	94,892.10	Profit curat	46,897.09
	1,835,231.90		1,835,231.90

Sibiu, în 31 Decemvre 1881.

Iosif Sterea Șulut m. p.,
membru de direcțiune.

Gregoriu Mateiu m. p.,
membru de direcțiune.

Visarion Roman m. p.,
director executiv.

Romul Petric m. p.,
comptabil.

Subsemnatul comitet am esaminat bilanțul present și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale societății ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleș și esact.

Sibiu, în 14 Martie 1882.

Comitetul de revisiune.

Dr. Aurel Brote m. p.

Ioan Crețu m. p.

Mihail Kabdebo m. p.